

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **10 października 2012 r.**

na rozprawie

sprawyz wniosku **S. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o ustalenie wartości kapitału początkowego i prawa do świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R.

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **18 kwietnia 2012 r.** sygn. akt **IV U 904/11**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 705/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 października 2012 r.

Decyzją z dnia 15 czerwca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy S. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego, dochodzonego wnioskiem z dnia 15 kwietnia 2011r. w trybie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252 ze zm.).

Powołując w podstawie prawnej decyzji art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 w/w ustawy organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca nie spełnia jednej z koniecznych przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia, jaką jest konieczność legitymowania się okresem zatrudnienia wymiarze 40 lat. Ten bowiem przyjęty przez ZUS za udowodniony zamknął się w wymiarze 38 lat 8 miesięcy i 18 dni, nie obejmując wykazywanego także przez wnioskodawcę jako okres składkowy, okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r. z uzasadnieniem, że brak jest informacji o ilości przepracowanych dni pracy.

Kolejną decyzją z dnia 16 czerwca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. dokonał z urzędu ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego S. B., przyjmując iż na dzień 1 stycznia 1999r. wynosi on 129.699,13 zł, przy wyłączeniu z okresów składkowych okresu pracy wnioskodawcy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r. z uzasadnieniem, iż okres ten nie został wystarczająco udowodniony. W podstawie prawnej tej decyzji powołane zostały ogólnie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 r. ze zm.).

Wnioskodawca S. B. odwołał się od obu wyżej wymienionych decyzji ZUS do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie (sprawy połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia w trybie art. 219 kpc zarządzeniem w/w Sądu z dnia 18 lipca 2011r.). W odwołaniach z dnia 24 czerwca 2011 r. wnioskodawca wnosząc o zmianę decyzji poprzez z jednej strony przyznanie mu prawa do dochodzonego świadczenia przedemerytalnego, z drugiej zaś uwzględnienie w wymiarze okresów składkowych służącym do obliczenia wartości kapitału początkowego okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r., naprowadzał, że nie z jego winy w archiwum, w którym przechowywana jest dokumentacja dotycząca wyżej wskazanej Spółdzielni, brak jest wykazu przepracowanych przez niego dni, nie mniej jednak pozostałe zaoferowane przez niego dowody w tym legitymacja ubezpieczeniowa czy świadectwo pracy dają podstawę do uznania spornego okresu za okres składkowy.

W odpowiedzi na odwołania z dnia 13 lipca 2011 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie żądań wnioskodawcy ,z braku dostatecznych podstaw faktycznych i prawnych.

Powołując się bowiem na art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 r. ze zm.), a także art. 4 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 27 poz. 135 ze zm.), pozwany zauważał, że warunkiem zaliczenia okresu pracy wnioskodawcy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r., jest wykazanie przez niego koniecznej ilości przepracowanych dni jako, że był on w tym czasie członkiem Spółdzielni a nie jej pracownikiem najemnym. Takim zaś dowodem wnioskodawca nie dysponuje.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, po rozpoznaniu odwołań wnioskodawcy S. B., wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2012 r. (sygn. akt IV U 904/11) – w uwzględnieniu żądań odwołującego – :

- w pkt I - zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 16 czerwca 2011 r., nakazując organowi rentowemu przyjęcie do ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy okresu jego zatrudniania w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r.,

- w pkt II - zaś zmienił drugą z zaskarżonych decyzji ZUS z dnia 15 czerwca 2011 r., przyznając wnioskodawcy prawo do dochodzonego świadczenia przedemerytalnego, począwszy od dnia 16 kwietnia 2011 r.

Koncentrując się w swoich ustaleniach na ocenie spornego okresu pracy wnioskodawcy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r., jako okresu składkowego w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalno – rentowej, Sąd Okręgowy w Rzeszowie podkreślił, że treść zeznań odwołującego, w których potwierdził on, iż będąc od dnia 1 sierpnia 1977 r. do 31 marca 1981 r. członkiem RSP w M., przy uprzednim (trwającym od 1 grudnia 1976 r.) pracowniczym zatrudnieniu ,wykonywał tożsame w przebiegu całego tego zatrudnienia prace na stanowisku kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy, jak również zapisy z legitymacji ubezpieczeniowej potwierdzające, że będąc zatrudnionym w RSP w M. był uprawniony do świadczeń leczniczych, a w końcu treść świadectwa pracy z dnia 30 marca 1981 r. obejmująca cały okres zatrudnienia odwołującego w w/w Spółdzielni, dają podstawę do uznania spornego okresu za okres składkowy w rozumieniu powołanego wyżej przepisu i to pomimo braku formalnego wykazu przepracowanych w tym okresie przez S. B. dni pracy. W tym względzie Sąd I instancji podkreślał bowiem, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych brak jest jakichkolwiek ograniczeń dowodowych , a nadto – przy wskazaniu na wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 18 lutego 2010 r. III AUa 78/10 – że po dniu 1 lipca 1962 r. obowiązujące przepisy prawne nie uzależniały zaliczenia dnia pracy członka RSP od uzyskania podstawy do obliczenia dniówki obrachunkowej. W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy Rzeszowie , przywołując dodatkowo w podstawie prawnej wyroku art. 174 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 r. ze zm.), art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 oraz art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252 ze zm.), a także art. 477¹⁴ § 2 kpc, uznał, iż odwołujący S. B. spełnił wszystkie konieczne przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia przedemerytalnego – co uzasadniało przyznanie tego świadczenia od dnia następnego po dniu złożenia wniosku tj. w tym wypadku od dnia 16 kwietnia 2011 r. – a jednocześnie, że istnieją podstawy do kolejnego przeliczenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy, przy uwzględnieniu już w wymiarze okresów składkowych ,okresu pracy w/w w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 18 kwietnia 2012 r. zaskarżony został przez pozwaną Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R..

W apelacji z dnia 6 czerwca 2012 r. (v. k. 53) pozwany organ rentowy ,zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art. 173 i art. 174 w związku z art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 r. ze zm.), art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252 ze zm.), a także naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 § 1 kpc, wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołań wnioskodawcy, względnie uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi. W krótkim uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący ,kwestionując zasadnicze w sprawie stanowisko Sądu I instancji o uznaniu spornego okresu pracy wnioskodawcy za okres składkowy podkreślał, że koniecznym do takiego przyjęcia było wykazanie przez zainteresowanego przepracowania określonej ilości dni na rzecz Spółdzielni, a takim dowodem odwołujący nie dysponuje , zaś przywołane przez Sąd Okręgowy dowody pośrednie nie mogą być uznane za dostateczne do przesądzenia na korzyść odwołującego tej spornej kwestii, jako że np. gdy idzie o wpis do legitymacji ubezpieczeniowej to poświadcza on jedynie uprawnienie wnioskodawcy do korzystania z bezpłatnej opieki medycznej i to też dopiero od dnia 19 kwietnia 1978 r.

Wnioskodawca S. B. wniósł o oddalenie apelacji ZUS (v. 00:16:21 zapis e- protokołu rozprawy apelacyjnej).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie ,rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. zważył, co następuje;

W świetle wyników uzupełnionego przed tut. Sądem w trybie art. 382 kpc materiału dowodowego (przeprowadzone z urzędu w postępowaniu odwoławczym dowody z kserokopii całości dokumentacji płacowej S. B. z okresu jego pracy w RSP w M. – v. k. 68, jak również z wyjaśnień Archiwum przy (...) Związku Spółdzielni Produkcji Rolnej w R. zawierających także hipotetyczne wyliczenie ilości dni pracy odwołującego w spornym okresie czasu – v.k. 65-67), apelacja organu rentowego jawi się jako nieuzasadniona, a zaskarżony wyrok jako – w swym ostatecznym

wyniku – trafny i odpowiadający prawu, pomimo częściowej błędności uzasadnienia przyjętego rozstrzygnięcia (o czym poniżej), również w znaczeniu jego niekompletności (o takim pojęciu „błędności „stanowi orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1963 r. II PR 166/63 NP 1964/9/912).

Naprawiając więc powyższe uchybienia Sądu I instancji, a także opierając się na wynikach własnego postępowania dowodowego – do czego tut. Sąd jest w pełni uprawniony jako Sąd wykonujący nie tylko funkcję kontrolną ale i merytorycznie rozpoznający sprawę na nowo (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2006 r. III CSK 128/05 OSNC 2006/11/191)- należało w pierwszym rzędzie – przy dokonywaniu oceny legalności decyzji ZUS z dnia 16 czerwca 2011 r. – przesądzić (do czego nie odniósł się w żaden sposób Sąd I instancji) , czy istniała faktyczna – prawna podstawa do dokonania w tej decyzji przez organ rentowy z urzędu ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy. W tym zaś względzie zważywszy na przedmiot decyzji ,art. 175 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 r. ze zm.), odsyła do właściwego stosowania jej art. 114, co w sytuacji uchylenia wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 lutego 2012 r. sygn. akt K 5/11 (Dz. U. poz. 251) z dniem 8 marca 2012 r. ust. 1a tego przepisu (która to okoliczność z uwagi na przewidzianą w art. 316 § 1 kpc zasadę aktualności orzeczenia winna być brana przez sąd orzekający pod uwagę z urzędu), oznaczało, iż tylko i wyłącznie w przypadku zaistnienia przewidzianych w ust. 1 powołanego przepisu „nowości” istniały podstawy do wydania przez ZUS zaskarżonej decyzji. W okolicznościach jednak faktycznych przedmiotowej sprawy uznać bezspornie należało, iż zaistniały przewidziane w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalno – rentowej przesłanki do weryfikacji przez organ rentowy ustalonej uprzednio wartości kapitału początkowego wnioskodawcy, jako że wartość ta początkowo uwzględniała cały okres pracy S. B. w RSP w M. od 1 grudnia 1976 r. do 31 marca 1981 r. , jako okres składkowy z tytułu pracy najemnej odwołującego ,

w oparciu o jedynie przedłożony przez niego wówczas dokument w postaci świadectwa pracy z dnia 30 marca 1981 r. , potwierdzający ten charakter tytułu ubezpieczenia, gdy tymczasem w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego, pojawiły się nowe nieznanne dotąd ZUS dowody w postaci czy to zaświadczenia Archiwum przy (...) Związku Spółdzielni Produkcji Rolnej w R. z dnia 3 czerwca 2011 r. (v. k. 87 akt emerytalnych) czy oświadczenia samego zainteresowanego z dnia 13 czerwca 201 r. (v. k. 89 w/w akt),z których jednoznacznie wynikało , iż z dniem 1 sierpnia 1977 r. status ubezpieczeniowy wnioskodawcy uległ diametralnie zmianie, i z pracownika najemnego stał się on członkiem Spółdzielni. W takiej więc sytuacji organ rentowy był w prawie dokonać z urzędu ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy przy dokonaniu oceny okresu pracy S. B. w RSP w M. począwszy od 1 sierpnia 1977 r. do 31 marca 1981 r. jako okresu składkowego

w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalno – rentowej. W tym zaś względzie – a jest to także istotne dla końcowego wyniku sporu – organ rentowy pozyskał z Archiwum przy (...) Związku Spółdzielni Produkcji Rolnej w R. informację o liczbie przepracowanych przez wnioskodawcę dni w latach 1979-1981

(w wymiarze wystarczającym do uznania ich za okresy składkowe), a jedynie z uwagi na brak tego rodzaju danych za 5 miesięcy 1977 r. i cały 1978 r. uznał, iż brak jest podstaw do takiego przyjęcia w odniesieniu do tego okresu. Odnosząc się tym samym do oceny prawidłowości tego postąpienia przy uwzględnieniu pozyskanych zarówno przez Sąd I instancji jak i tut. Sąd dowodów należy jednak stwierdzić, że istnieją podstawy do dokonania korzystnego dla wnioskodawcy ustalenia o legitymowaniu się przez niego wymaganą ilością dni pracy za w/w okres , w drodze przewidzianego w art.231 kpc domniemania faktycznego opartego – z uwagi na brak dowodu bezpośredniego w postaci wykazu dni pracy – na dowodach pośrednich , przy powtórzeniu za Sądem I instancji, że z uwagi na charakter przedmiotowej sprawy brak jest jakichkolwiek w tym zakresie ograniczeń dowodowych (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 8 grudnia 1998 r. II UKN 357/98 OSNAPiUS 2000/3/112). Już na wstępie jednak – z uwagi na nie do końca zrozumiałą argumentację Sądu Okręgowego w zakresie braku podstaw do wykazywania dniówek obrachunkowych przy wskazaniu na wyrok tut. Sądu z dnia 18 lutego 2010 r. III AUa 78/10 – należy zauważyć, że przy realizacji przepisu art. 6 ust. 2 ust. 12 ustawy emerytalnej należy stosować obowiązujące przed dniem 15 listopada 1991 r. zasady ustalenia okresów pracy w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1999 r. II UKN 624/98 OSNP 2000/14/556). W związku z tym niewątpliwie koniecznym do przyjęcia, iż jest to okres składkowy, jest wykazanie czy to niezbędnej liczby dniówek obrachunkowych (stan prawny obowiązujący

przed dniem 1 lipca 1962 r. - art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnych członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ich domowników oraz ich rodzin - Dz. U. Nr 37 poz. 165), czy też dni pracy (art. 4 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin - tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 27 poz. 135 ze zm.). W przypadku więc wnioskodawcy S. B. „przy uwzględnieniu uregulowań zawartych w tym ostatnim przepisie oznaczało to konieczność ustalenia czy pracował on w spółdzielni przez co najmniej 240 dni w 1978 r. i 100 dni 1977 r. (20 dni pracy w miesiącu x 5 miesięcy tego roku kalendarzowego), w których to latach miał już status członka RSP. Zalegająca w aktach sprawy dokumentacja płacowa wnioskodawcy z całego okresu jego pracy w RSP w M. (v. k. 68) wykazuje – a ma to też swoje potwierdzenie w treści świadectwa pracy z dnia 30 marca 1981 r. - „że był on wynagradzany wg. godzinowej stawki, przy czym do wypłaty pozostawała należność stanowiąca 75% tego składnika wynagrodzenia, niezależnie od wypłacanych premii czy dodatku za wysługę lat. Jeżeli więc weźmie się pod uwagę tylko i wyłącznie określoną w świadectwie pracy godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego 27 zł/h, to przy uwzględnieniu 75% tej stawki która stanowiła wypłacone wynagrodzenie zasadnicze (kwota 20,25 zł/h) ,oraz wskazanych w dokumentach płacowych kwot wypłat wynagrodzenia zasadniczego z omawianego okresu (a więc bez dodatków), otrzymamy następującą ilość dni pracy wnioskodawcy: **rok 1977** - sierpień do grudnia – łączna kwota wynagrodzenia zasadniczego 19.795 zł : 20,25 = 977,53 (w zaokrągleniu 978 godzin), co przy uwzględnieniu ośmiogodzinnego dnia pracy daje ponad **122 dni** pracy - przy wymaganej liczbie 100 dni. Z kolei gdy idzie o cały **1978 rok** to łączne wynagrodzenie zasadnicze wnioskodawcy wyniosło 43.006 zł : 20,25 = 2.123,75 (w zaokrągleniu 2.124 godzin), co przy uwzględnieniu ośmiogodzinnego dnia pracy daje ponad **265 dni** pracy – przy wymaganych w tym wypadku 240 dniach. Oczywiście można zarzucić , że powyższe wyliczenie obarczone jest pewnym błędem, bo nie wiemy jak w istocie kształtowała się stawka godzinowa wynagrodzenia zasadniczego wnioskodawcy w spornym okresie, nie mniej jednak zauważyć przyjdzie, że uwzględniona w powyższym wyliczeniu stawka wynikała ze świadectwa pracy (abstrahując od tego, że tego rodzaju dokument nie mógł potwierdzać pracowniczego zatrudnienia wnioskodawcy w całym jego okresie pracy w Spółdzielni) wystawionego w 1981 r., a więc zgodnie z obowiązującymi wówczas w tym względzie regulami , zawierającym wskazanie ostatnio pobieranego przez odwołującego wynagrodzenia za pracę (co siłą rzeczy stanowiło by o tym, iż stawka ta mogła być dużo niższa w latach 1977-1978, co tylko zwiększałoby ustaloną ilość dni pracy wnioskodawcy). Z kolei gdyby się nawet posłużyć hipotetycznym wyliczeniem Archiwum przy (...) Związku Produkcji Rolnej w R. (v. k. 66-67) bazującym na średniorocznej stawce wynagrodzenia zasadniczego ale z 1979 r. (stąd także konieczność czynienia końcowej korzystnej dla wnioskodawcy korekty tego wyliczenia), to w odniesieniu do 1977 r. uzyskałby on wymaganą liczbę 100 dni pracy, zaś w przypadku roku 1978 liczba ta wyniosłaby 218 dni, co przy uwzględnieniu powyższej korekty ,mogłoby stanowić o osiągnięciu przez niego koniecznej do ubezpieczenia liczby 240 dni. Nie można też nie zauważać, że zachowane wykazy dni pracy odwołującego z pozostałego okresu jego członkostwa w Spółdzielni (lata 1979-1981), w każdym roku obrachunkowym potwierdzają przepracowanie wymaganej ilości dni pracy, a brak powołanego wykazu za sporny okres czasu wynika wyłącznie z faktu nie przekazania tych dokumentów przez likwidatora Spółdzielni do Archiwum. Wszystko to razem w połączeniu z pozostałymi przywoływanymi już przez Sąd I instancji dowodami w postaci zeznań samego zainteresowanego który potwierdził, że niezależnie od swego statusu czy to pracownika najemnego Spółdzielni czy to jej członka niezmiennie świadczył pracę w wymiarze ośmiu godzin dziennie jako kierowca, czy w końcu wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej z dnia 19 kwietnia 1978 r., który to dokument potwierdza również fakt korzystania przez wnioskodawcę po wyżej wskazanej dacie ze zwolnień lekarskich (co w świetle zapisów dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ... – art. 3 i art. 4 - potwierdzało status S. B. jako ubezpieczonego członka Spółdzielni, będący z kolei pochodną przepracowania przez niego wymaganej ilości dni pracy) - stanowiąc logicznie powiązaną całość - dawało więc – zdaniem tut. Sądu – podstawę do przyjęcia powołanego wyżej domniemania faktycznego o legitymowaniu się przez wnioskodawcę wymaganą ilością dni pracy w spornym okresie czasu pracy. Powyższe zaś skutkowało musiało potwierdzeniem stanowiska Sądu Okręgowego w Rzeszowie o tym, iż okres ten jest okresem składkowym w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 r. ze zm.). W konsekwencji zaś podzielić należało także ocenę prawną sprawy Sądu I instancji zarówno w zakresie spełnienia przez S. B. wszystkich koniecznych przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia przedemerytalnego, jak również

co do konieczności dokonania przez ZUS ponownej weryfikacji wartości kapitału początkowego wnioskodawcy przy uwzględnieniu spornego okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w M. (od 1 sierpnia 1977 r. do 31 grudnia 1978 r.)

w wymiarze okresów składkowych wnioskodawcy.

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów i na podstawie art. 385 kpc orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenie:

1. (...)

2. (...),

3. (...)